Vysoké učení technické v Brně Fakulta informačních technologií

Formální jazyky a překladače Dokumentace ke skupinovému projektu IFJ a IAL Tým 47, varianta I

Obsah

1	Úvo	od .	2													
2	Stru	ruktura projektu														
	2.1	Lexikální analyzátor	2													
	2.2	Tabulka symbolů														
	2.3	Tabulka symbolů														
	2.4	Precedenční analýza	2													
	2.5	Sémantická analýza														
	2.6	Generátor kódu														
		2.6.1 Proměnné	3													
		2.6.2 Výrazy	3													
		2.6.3 Podmínky a cykly	4													
		2.6.4 Uživatelské funkce	4													
		2.6.5 Vestavěné funkce	4													
	2.7	Tabulka symbolů	4													
3	Príl	lohy	4													

1 Úvod

Dokumentácia popisuje implementáciu prekladača imperatívneho jazyka IFJ17

2 Struktura projektu

2.1 Lexikální analyzátor

Lexikálny analyzátor (scanner) načítava postupnosť znakov (lexém) zo štandardného vstupu a spracováva ich po jednom pomocou konečného automatu. Konečný automat je naimplementovaný pomocou príkazu switch (v jazyku C), ktorý je súčasťou funkcie getNextToken. [1]

Komentáre a biele znaky sú spracovávané, ale nikam sa neukladajú po ich spracovaní scanner pokračuje v spracovávaní ďalších znakov. Do štruktúry sa ukladajú identifikátory, kľúčové slova, rezervované kľúčové slová, čísla (celé, desatinné a v exponenciálnom tvare), reťazcové literály, operátory a niektoré znaky ako napríklad zátvorky a podobne. Tokeny sú na ďalšie spracovanie posielané do syntaktického analyzátora.

2.2 Tabulka symbolů

Tabulka symbolů je implementována v podobě binárního stromu. Funkce pro vyhledáváni jsou programovány iterativně, protože rekurzivní přístup by byl při větším počtu položek náročný na paměť. [2]

2.3 Syntaktický analyzátor

Syntaktický analyzátor (dále jen SA) pracuje na základě trojrozměrného pole, které reprezentuje LL-gramatiku[3]. První rozměr jsou jednotlivé neterminály, druhý všechny možné pravidla pro jeden neterminál a třetí je jedno pravidlo vložené do pole.

Tyto pravidla se aplikují od zadu na zásobník. Aplikace je prováděna dle precedenční analýzy shora dolů - neterminál na vrcholu zásobníku se rozloží podle terminálu na vstupu.

SA získává tokeny (terminály) voláním lexikálního analyzátoru. Token se následně porovná s vrcholem zásobníku a když se čísla nerovnají, jedná se o syntaktickou chybu.

Tato konkrétní SA musí rozpoznávat, zda je daný výraz funkce, či skutečný výraz. Proto je objem praviděl poněkud rozsáhlejší.

Kdykoli, když mý být zpracován výraz, volá se spaciální funkce obsažaná přímo v SA, která konvertuje jednotlivé tokeny na dohodnutý string, který následně pošle precedenční analýze ke skontrolování. Kód se ukládá token po tokenu do struktury, která následně slouží pro kontrolu sémantiky a generování kódu. Při získání tokenu EOL se zkontroluje sémantika aktuálního řádku, a pokud je správná, spustí se generování kódu.

2.4 Precedenční analýza

Precedenční analýza je volaná ze syntaktické. Pokud syntaktická analýza najde v kódu výraz, zavolá precedenční, která ho zkontroluje a vrátí syntaktické příslušnou návratovou hodnotu podle toho, zda je výraz syntakticky správně, nebo ne.

Naše verze precedenční analýzy nepracuje s jednotlivými tokeny, které posílá lexikální analyzátor, ale pouze s textovým řetězcem. Všechny identifikátory, ať už se v kódu jmenují jakkoli, jsou poslány precedenčnímu analyzátoru jako i. Tedy syntaktický analyzátor, který má přístup k tokenům, a pozná, kde je začátek a konec výrazu, načte příslušné tokeny, vytvoří z nich string, kde změní jména proměnných na i, a pošle string ke kontrole precedenčnímu. Precedenční vrátí pouze 0, 2 nebo 99,

podle toho, zda se někde vyskytne chyba, nebo ne, a syntaktický pak pracuje dále s tokeny, které má už načtené.

Výrazy jsou kontrolovány pomocí precedenční tabulky. V naší verzi precedenčního analyzátoru jsou použity tabulky dvě, jedna hlavní, která kontroluje, jestli po určitém znaku může přijít v pořadí další, a druhá, která porovnává operátory podle priority, či asociativity. Také je použita pomocná datová struktura Zásobník. Obě tabulky by se daly spojit do jedné, v podstatě se stejným výsledkem, ale tato možnost také funguje. Zde přiložená tabulka je jen jedna, spojená dohromady, pro větší přehlednost.[4]

2.5 Sémantická analýza

Sémantický analyzátor je podmnožinou syntaktického. Pracuje s jednotlivými řádky vstupního kódu, které jsou poskládány z tokenů předávaných lexikálním analyzátorem. Řádek může začínat slovy Declare, Function, Scope, End, Else, Loop, Return, Dim, Print, Input, If, Do, nebo ID některé proměnné, a končí znakem EOL.

Sémantický analyzátor přečte první token každého načteného řádku. Syntaktická kontrola řádků je prováděna před sémantickou, takže vychází z předpokladu, že jsou řádky syntakticky správně, tedy ví přesně, v jakém pořadí v řádku přicházejí další tokeny (proto stačí znát jen ten první). Pokud je vše tak, jak má být, vkládá na příslušných místech proměnné a funkce do tabulky symbolů. Pokud je některé proměnné přiřazena hodnota, pracuje s ní však generátor. Sémantický analyzátor ji do tabulky nevkládá.

Tabulka symbolů je tvořena následujícím způsobem: v hlavním binárním vyhledávacím stromě jsou vloženy všechny definované funkce. Scope je také vkládána pod jménem "@Scope". Před tím, než začneme sémantickou kontrolu, je nutno vložit do stromu ještě vestavěné funkce Lenght, SubStr, Asc a Chr. Každá funkce má svůj vlastní podstrom, kam se vkládají proměnné, definované v příslušné funkci. Pokud řádek začíná tokenem End, je podstrom příslušné funkce uvolněn. Po kontrole každého řádku vrací sémantický analyzátor náležitou hodnotu zpět syntaktickému, který dále načte další řádek atd.

2.6 Generátor kódu

Generátor, jako jeden ze základních částí překladače, je volán s každým zkontrolovaným řádkem vstupního kódu. Každý takový řádek je předgenerován do dočasné struktury - implementována seznamem. Vypsání na standartní výstup proběhne až po zkontrolování správnosti celého vstupního kódu.

2.6.1 Proměnné

Základní součástí programu jsou proměnné, které jsou implicitně inicializovány na počáteční hodnotu podle datového typu.

Přiřazení výsledku výrazu nebo funkce do proměnné probíhá vyjmutím připravené hodnoty z vrcholu datového zásobníku.

2.6.2 Výrazy

Vyhodnocení výrazů probíhá převedením na tvar s **postfixovou (polskou) notací**. Tuto variantu jsme zvolili kvůli následné implementaci výpočtů s využitím datového zásobníku.

Následně je výraz v tomto tvaru **optimalizován** předpočítáním konstant, čímž se u delších výpočtů značně zkrátí doba provádění programu. Optimalizace probíhá hledáním dvou sousedních konstant ve výrazu a použití příslušeného operátoru.

Optimalizovaný výraz je předán funkci pro zajištění nutných **konverzí datových typů** (ze zadání jazyka IFJ17 a zároveň správné interpretace kódu IFJcode17)

Výsledek výrazu je ponechán na vrcholu datového zásobníku pro další zpracování.

2.6.3 Podmínky a cykly

Základní konstrukce jazyka IFJ17 jako podmínky a cykly jsou generovány pomocí instrukcí podmíněných skoků využívajících datový zásobník.

Návěští se skládají z konstatní části popisující typ konstrukce a z části generované počítadlem. S každou novou konstrukcí podmínky nebo cyklu se inkrementuje příslušné počítadlo.

Výsledné návěští vypadá např.: IF1, IFEND1 LOOP40,

2.6.4 Uživatelské funkce

Programátorem definované funkce se generují s nahlížením do tabulky symbolů, kde jsou nalezeny potřebné informace (návratový typ, datové typy parametrů, identifikátor funkce).

Případná návratová hodnota funkce je ponechána na vrcholu datového zásobníku pro další zpracování. Pokud funkce nevrací žádnou hodnotu, je použita výchozí hodnota podle datového typu. Při volání funkce Je vytvořen nový rámec a přesunut na vrchol zásobníku rámců. Uklizení rámce z vrcholu zásobníku probíha po návratu z funkce.

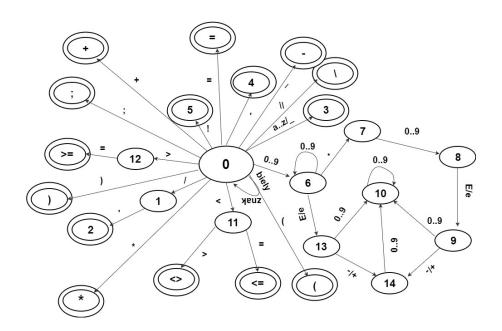
2.6.5 Vestavěné funkce

Překladač podporuje 4 vestavěné funkce. Tyto funkce jsou vygenerovány v záhlaví každého kódu IFJcode17 se stejným formátem jako uživatelem definované funkce.

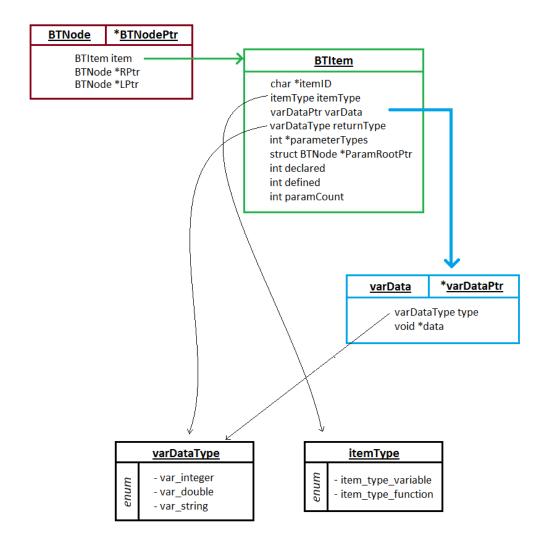
2.7 Tabulka symbolů

Tabulka symbolů je implementována v podobě binárního stromu. Funkce pro vyhledáváni jsou programovány iterativně, protože rekurzivní přístup by byl při větším počtu položek náročný na paměť.

3 Prílohy

Obrázek 1: Konečný automat

Obrázek 2: Symtable

```
    S → declare function Hlavička eol S

                                                                    51. Scope_while → id = Přiřazení2 Scope_while

 S → function Hlavička eol Tělo_fce function eol S

                                                                    52. Scope_while → input id eol Scope_while
 3. S → scope eol Tělo_scope scope
                                                                    53. Scope_while → print Print_param Scope_while
 4. Hlavička → id ( Parametry as Datový_typ
                                                                    54. Scope_while → loop
 5. Parametry → id as Datový_typ Parametr_next
                                                                    55. Scope_if1 → dim id as Datový_typ Přiřazení Scope_if1
 6. Parametry → )
                                                                    56. Scope if1 → if Výraz if then eol Scope if1 if eol Scope if1
 7. Parametr_next → , Parametry
                                                                    57. Scope_if1 → do while Výraz eol Scope_while eol Scope_if1
 8. Parametr next → )
                                                                    58. Scope_if1 → id = Přiřazení2 Scope_if1
 9. Tělo_fce → dim id as Datový_typ Přiřazení Tělo_fce
                                                                    59. Scope_if1 → input id eol Scope_if1

 Tělo_fce → if Výraz_if then eol Tělo_if1 if eol Tělo_fce

                                                                    60. Scope_if1 → print Print_param Scope_if1
11. Tělo_fce → do while Výraz eol Tělo_while eol Tělo_fce
                                                                    61. Scope_if1 → else eol Scope_if2
12. Tělo_fce → id = Přiřazení2 Tělo_fce
                                                                    62. Scope_if2 → dim id as Datový_typ Přiřazení Scope_if2
13. Tělo_fce → input id eol Tělo_fce
                                                                    63. Scope_if2 → if Výraz_if then eol Scope_if1 if eol Scope_if2
14. Tělo_fce → print Print_param Tělo_fce
                                                                    64. Scope if2 → do while Výraz eol Scope while eol Scope if2
15. Tělo_fce → return Přiřazení2 Tělo_fce
                                                                    65. Scope if2 → id = Přiřazení2 Scope if2
16. Tělo fce → end
                                                                    66. Scope_if2 → input id eol Scope_if2
17. Tělo_if1 → dim id as Datový_typ Přiřazení Tělo_if1
                                                                    67. Scope_if2 → print Print_param Scope_if2
18. Tělo_if1 → if Výraz_if then eol Tělo_if1 if eol Tělo_if1
                                                                    68. Scope_if2 → end
19. Tělo_if1 → do while Výraz eol Tělo_while eol Tělo_if1
                                                                    69. Přiřazení → = Přiřazení2
20. Tělo_if1 → id = Přiřazení2 Tělo_if1
                                                                    70 Přiřazení → eol
21. Tělo_if1 → input id eol Tělo_if1
                                                                    71. Přiřazení2 → id ld_as
22. Tělo_if1 → print Print_param Tělo_if1
                                                                    72. Přiřazení2 → valueOfX Id_as
23. Tělo_if1 → return Přiřazení2 Tělo_if1
                                                                    73. Přiřazení2 → 299
24. Tělo_if1 → else eol Tělo_if2
                                                                    74. Id_as → ( Parametr_fce
25. Tělo_if2 → dim id as Datový_typ Přiřazení Tělo_if2
                                                                    75. Id_as → eol
26. Tělo_if2 → if Výraz_if then eol Tělo_if1 if eol Tělo_if2
                                                                    76. Id_as → 298
27. Tělo_if2 → do while Výraz eol Tělo_while eol Tělo_if2
                                                                    77. Parametr fce → id Parametr fce next
28. Tělo_if2 → id = Přiřazení2 Tělo_if2
                                                                    78. Parametr_fce → valueOfX Parametr_fce_next
29. Tělo_if2 → input id eol Tělo_if2
                                                                    79. Parametr_fce → ) eol
30. Tělo_if2 → print Print_param Tělo_if2
                                                                    80. Parametr_fce_next → , Parametr_funkce
31. Tělo_if2 → return Přiřazení2 Tělo_if2
                                                                    81. Parametr_fce_next → ) eol
32. Tělo_if2 → end
                                                                    82. Výraz → id Id_as
33. Tělo_while → dim id as Datový_typ Přiřazení Tělo_while
                                                                    83. Výraz → 298
34. Tělo_while → if Výraz_if then eol Tělo_if1 if eol Tělo_while
                                                                    84. Výraz_if → id Id_as
35. Tělo_while → do while Výraz eol Tělo_while eol Tělo_while
                                                                    85. Výraz_if → 296
36. Tělo_while → id = Přiřazení2 Tělo_while
                                                                    86. Datový_typ → integer
37. Tělo_while → input id eol Tělo_while
                                                                    87. Datový_typ → double
38. Tělo_while → print Print_param Tělo_while
                                                                    88. Datový_typ → string
39. Tělo_while → return Přiřazení2 Tělo_while
                                                                    89. Print param → eol
40. Tělo while → loop
                                                                    90. Print_param → 297; Print_param
41. Tělo scope → dim id as Datový typ Přiřazení Tělo scope
                                                                    91. Speciální funkce
42. Tělo_scope → if Výraz_if then eol Scope_if1 if eol _Tělo_scope
                                                                     297, 296, 298, 299
43. Tělo_scope → do while Výraz eol Scope_while eol Tělo_scope
                                                                         o 298 → id je ve struktuře kódu
44. Tělo_scope → id = Přiřazení2 Tělo_scope

    výrazy se pohlcují až po oddělovače then, eol a ;

45. Tělo_scope → input id eol Tělo_scope
                                                                     · Výraz se sjednotí, upraví a pošle precedenční analýze
46. Tělo_scope → print Print_param Tělo_scope
47. Tělo_scope → end
48. Scope_while → dim id as Datový_typ Přiřazení Scope_while
```

Obrázek 3: LL-gramatika

Scope_while → if Výraz_if then eol Scope_if1 if eol Scope_while
 Scope_while → do while Výraz eol Scope_while eol Scope_while

	D	F	S	id)	,	dim	if	do	I	Р	R	end	E	L	=	eol	V	int	str	dbl	(
S	1	2	3																			
Hlavička				4																		
Parametry				5	6																	
Parametr_next					8	7																
Tělo_fce				12			9	10	11	13	14	15	16									
Tělo_if1				20			17	18	19	21	22	23		24								
Tělo_if2				28			25	26	27	29	30	31	32									
Tělo_while				36			33	34	35	37	38	39			40							
Tělo_scope				44			41	42	43	45	46		47									
Scope_while				51			48	49	50	52	53				54							
Scope_if1				58			55	56	57	59	60			61								
Scope_if2				65			62	63	64	66	67		68									
Přiřazení																69	70					
Přiřazení2				71														72				
Id_as																	75					74
Parametr_fce				77	79													78				
Parametr_fce_next					81	80																
Výraz				82																		
Výraz_if				84																		
Datový_typ																			86	87	88	
Print_param																	89					

D = declare - F = function - S = scope - V = valueOfX - I = input - P = print - R = return - E = else - L = loop

Tabulka 1: LL tabulka

	+	-	*	1	1	<	>	<=	>=		<>	()	i	S
+	>	>	<	<	<	>	>	>	>	>	>	<	Е	<	Е
-	>	>	<	<	<	>	>	>	>	>	>	<	Е	<	Е
*	>	>	>	>	>	^	>	>	>	>	>	<	Е	<	Е
1	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	<	Е	<	Е
1	>	>	<	<	>	>	>	>	>	>	>	<	Е	<	E
<	<	<	<	<	<	=	=	=	=		=	<	Е	<	E
>	<	<	<	<	<	=	=	=	=	=	=	<	Е	<	E
<=	<	<	<	<	<	=	=	=	=		=	<	Е	<	Е
>=	<	<	<	<	<	=	=	=	-	=	=	<	Е	<	Е
=	<	<	<	<	<	=	=	=			=	<	Е	<	Е
<>	<	<	<	<	<	=	=	=	=	=	=	<	Е	<	E
(Е	E	Е	E	Е	Е	Е	Е	Е	Е	Е	<	Е	<	Е
)	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	Е	>	Е	>
i	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	Е	>	Е	>
\$	E	Е	Е	Е	Е	Е	E	Е	E	E	E	<	Е	<	E

Obrázek 4: Precedenčná tabuľka